Hoofdstuk 1

De geheimzinnige landing in het Magische Woud

De nacht was nog nooit zo bijzonder geweest als op het moment dat Tom en zijn draak Flits door de schitterende poort van gouden takken vlogen, want zodra ze de andere kant bereikten, veranderde de wereld om hen heen op een manier die Tom zelfs in zijn wildste dromen nooit had kunnen bedenken.

De donkere wolken die hen tijdens de vlucht hadden omringd, verdwenen langzaam en maakten plaats voor een hemel vol fonkelende sterren, terwijl beneden een uitgestrekt woud zichtbaar werd waarin de bomen zo hoog groeiden dat hun toppen bijna de maan leken aan te raken.

Overal tussen de takken zweefden kleine lichtbolletjes die zachtjes van kleur veranderden, van warmgeel naar helderblauw en van zachtroze naar smaragdgroen, alsof duizenden piepkleine lantaarns een geheimzinnig feest vierden dat speciaal voor hun komst was georganiseerd.

Tom kneep zijn ogen even samen, omdat hij nauwelijks kon geloven wat hij allemaal zag, en boog zich vervolgens voorzichtig naar voren om Flits over zijn glanzende schubben te aaien.

“Flits, ik geloof dat we op een plek terecht zijn gekomen die helemaal niet op onze landkaart staat. En als ik heel eerlijk ben, weet ik niet of ik daar nu ontzettend blij van moet worden of misschien toch een klein beetje zenuwachtig. ”

Flits draaide zijn grote kop een stukje naar achteren, liet een vrolijk brommend geluid horen en blies een klein blauw rookwolkje uit zijn neus, dat onmiddellijk veranderde in drie fonkelende sterretjes.

Tom begon te lachen, want zijn beste vriend had duidelijk nergens last van en leek vooral benieuwd te zijn of er in dit vreemde woud misschien iets lekker te eten viel.

Terwijl ze langzaam lager vlogen, ontdekte Tom dat er tussen de bomen kronkelende beekjes stroomden waarvan het water zilverachtig oplichtte. Dat er bloemen groeiden die zachtjes heen en weer wiegden zonder dat er wind stond. En dat sommige paddenstoelen zo groot waren dat er gemakkelijk een heel gezin onder zou kunnen schuilen.

Maar het vreemdste van alles waren de geluiden die uit het bos opstegen. Want tussen het zachte geritsel van de bladeren hoorde Tom iets wat verdacht veel leek op gefluister, vrolijk gegiechel en zelfs het zingen van een heel klein koortje.

“Volgens mij wonen hier meer bijzondere wezens dan alleen draken,” zei hij verwonderd, terwijl hij probeerde te ontdekken waar al die geluiden vandaan kwamen.

Flits liet een instemmend gegrom horen, maar op datzelfde moment begonnen zijn vleugels plotseling een beetje vreemd te bewegen.

Eerst ging zijn linkervleugel omhoog terwijl zijn rechtervleugel naar beneden zakte. Daarna maakte hij onverwacht een klein rondje in de lucht en voordat Tom goed begreep wat er gebeurde, begon de jonge draak langzaam naar beneden te dwarrelen.

“Hé, Flits, wat doe je nou. We zouden toch rustig gaan landen en niet midden in het bos een soort vliegende pannenkoek worden!”

Flits probeerde zijn vleugels weer recht te krijgen, maar een wolkje glinsterend stuifmeel dat uit een paarse bloem omhoog was gestegen, kriebelde precies op dat moment in zijn neus.

Zijn groene ogen werden groot. Zijn neusvleugels begonnen te trillen. Tom herkende onmiddellijk de uitdrukking die meestal betekende dat er iets onverwachts stond te gebeuren.

“O nee, Flits, alsjeblieft niet nu. Probeer je nies nog heel even binnen te houden totdat we veilig op de grond staan!”

Maar daarvoor was het al veel te laat.

“AAAAA...AAAAA...PFFFFFTSJOEEEEEE!”

Een enorme wolk met blauwe vonkjes schoot uit Flits neus, terwijl zijn vleugels met een krachtige klap naar achteren sloegen en hij samen met Tom recht op een open plek tussen de bomen afstormde.

Tom greep zich stevig vast aan de leren riempjes van zijn zadel, kneep zijn ogen dicht en voelde hoe zijn buik kriebelde alsof hij van de hoogste glijbaan van de wereld naar beneden gleed.

Met een luid geritsel vlogen ze door een struik vol gouden bladeren. Schampten ze langs een dikke tak waaraan tientallen blauwe belletjes hingen en kwamen ze uiteindelijk met een doffe plof terecht in iets wat verrassend zacht aanvoelde.

Een ogenblik bleef alles stil, totdat Tom voorzichtig één oog opende en ontdekte dat hij midden in een reusachtige berg mos was beland, terwijl Flits naast hem lag met zijn poten omhoog en een verbaasde uitdrukking op zijn gezicht.